

Vuslat

– yoksul · 09 Şubat 2013

Sürme oldu bakışlara süzmeler
Aşkın kavil ışığında o vuslat
Petekteki balda dolu süzmeler
Yavan şebit kaşığında o vuslat

Tutduğum incecik bir ip sırat
Tırıs değil dört nal koşar ak kırat

Tâciz edip haczi koydu kararı
Çizmeden çok haddi aştı zararı
Kırdı geçti ko'madı bir yararı
Harami'nin fasiğında o vuslat

Tevhid eyle imdat gelir son sürat
Çırpınırken kanatlanır o fitrat

Kör tırpanla toplanmış bir mahsulüm
Emâneti i-adeyle mesulüm
Sap mı, yoksa üründen mi yoksulum?
Hızır gibi sabiğında o vuslat

Güzelliğe kulluk eder kâinat
Yâr gönlünden başka yoktur saltanat

Omuzlarım bana bile zor yükü
Feryatlarım Dünya'lardan büyüktü
Dönek isyan köze dönmüş göynüktü
Beyt-i mâmur yıkığında o vuslat

Çiğ çiğ durma, biraz pişde et biat
Köşe buçak ta kalmasın zâyiat

Kabuğundan silkinerek pîr çıkan
Rüyasında yâri görür acıkan
Beyne vurur delikanlı acı kan

Etekteki sarkığında o vuslat

Dinmemiři talan eder tor afat

Fukaranın kalbindedir řatafat

Sevgiliden mal soyduk biz kime ne?

Canan ile sop soyduk biz kime ne?

İcip kaçıp ten soyduk biz kime ne?

Veled-i Kalp şıkşığında o vuslat

Büyüsüyle řâh-a kalktı rûhiyât

Vuslatında bırakmadı arziyât

4+4+3

Tor :: alışkın olmayan, yabani: “Bazı da oynarsın tor atlar gibi / Kış günü aç kalmış boz kurtlar gibi”

Sabık :: Geçen, önceki, eski

Göynük :: Yanık, yanmış. ..